

Gast sprekers uit Groningen en Drenthe in Aurich

W at 2.11.87

Oostfriezen willen van hun taalburen leren

■ **AURICH** – Het voornaamste oogmerk van de streektaaldag van de Eems-Dollard Regio was 'Vanander to leern'. Aldus Johannes Diekhoff, lid van de werkgroep streekdialect, over de zin van de bijeenkomst van genodigden uit het Groningse, Drentse en Oostfriesse taalgebied in het Europa-huis. Overeenkomstig de gedachte, dat ook de streektaal geen grenzen mag kennen in een toekomstig Europa.

Door **Johan Poppen**

„Begriepen, naodenken, in gesprek mitnander komen”: nog een paar trefwoorden, die opgeld deden in het gezelschap van een kleine 60 geïnteresseerden. Zij waren met name van toepassing op de situatie in het Nederlandse deelgebied. In Groningen en Drenthe is het streektaalgebeuren namelijk goed georganiseerd en wordt het van overheidswege ook financieel ondersteund.

Diekhoff wilde dat graag ten voorbeeld stellen aan politiek verantwoordelijke personen in Aurich. Omdat deze verhinderd waren, was het effect van de dag nu meer het bevestigen van feiten, die aan ingewijden allang bekend moeten zijn.

De bijeenkomst had een ietwat geïmproviseerd karakter. Er was geen geluidsversterking, zodat af en toe toch 'vertaling' nodig bleek voor de rondom langs de wanden gezeten grote kring van luisteraars. Het was er vooral gezellig. Maar wellicht voor de ijveraars voor de streektaal over de grens ook nuttig, als hart onder de riem bij hun streven naar één spellingboekje, een streektaalfunctionaris, een geïnteresseerde omroep en een op dit gebied nog meer werkzame universiteit.

Te ver uiteen

Veel ligt bij onze oosterburen nog in het verschiet. Hannover, Oldenburg, Aurich zijn plaatsen, die ook te zeer uiteen liggen om specifiek lokale belangen meteen onder één noemer te

kunnen brengen. In de discussie vielen emoties te beluisteren over het mogelijk geachte verlies van het specifiek eigene in het locale dialect. Voordat beleidsbepalende politici ook overtuigd raken van het grote belang van gezamenlijke streektaal-bevordering (en daar dus geld voor beschikbaar stellen), moet er nog heel wat gebeuren. En zal er vooral veel gepraat worden bij onze oosterburen.

In Drenthe en Groningen heeft men na het fiat (met geld) van de provinciale overheden de laatste jaren vanuit de centrale punten Groningen en Assen opmerkelijk veel daden kunnen stellen. Dat gaat nog steeds door. In Drenthe gebeurt dat op korte termijn weer door middel van de 'culturele educatie' via het Naarding-instituut, met lesboeken, die gericht zijn op scholen en op Midden-Drenthe.

Jacqueline Habets (bureau cultuur Drenthe) en de streektaalfunctionarissen Harrie Slot en Siemon Reker brachten over verleden en heden

van hun arbeid verslag uit. Jan Groenbroek (Grunneger Bouk en Toal), Marga Kool (streektaal op scholen), Stefan Höschen (onderzoek bij scholieren aan weerszijden van de grens) en Jan Veenstra (de rol van de grenzen overschrijdende regionale omroep) zorgden daarbij voor welke aanvulling.

Aansluiting

De Oostfriezen werd eens temeer duidelijk, dat er bij hen nog veel 'to doen' valt. De Ostfriesische Landschaft is helaas niet de regering van hun regio en de universiteit staat nu eenmaal niet in Aurich. In dat geval zou het verenigen van uitersten op streektaal-gebied en het komen tot daden een veel minder groot probleem zijn. De belangen van de regio's vlak over onze oostgrens lijken nu eerder gediend met het aansluiten bij streektaal-initiatieven in het naastgelegen Groningen en Drenthe.